Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/780/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Ítélőtábla Bf.III.437/2025/22. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. A dr. Szabó József ügyvéd által képviselt indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.

[2] Az indítványozó a Debreceni Ítélőtábla Bf.III.437/2025/22. számú végzése ellen – a Nyíregyházi Törvényszék (helyesen) 6.B.174/2025/6. számú ítéletére kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2026. február 12-én, a Nyíregyházi Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott és bírói döntést az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.

[3] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy tárgya egy büntetőeljárásban alkalmazott, ingatlant érintő vagyonelkobzás törvényességével kapcsolatos jogvita volt.

[4] 2.1. A Nyíregyházi Törvényszék a 2021. május 19-én kelt, 8.B.728/2018/430. számú ítéletével az indítványozót (az alapügyben I. rendű vádlott) 4 rendbeli kerítés bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 200. § (1) és (3) bekezdés], 4 rendbeli kitartottság bűntettében (Btk. 202. §), 2 rendbeli vesztegetés bűntettében [Btk. 290. § (1) bekezdés], bűnsegédként elkövetett kerítés bűntettében [Btk. 200. § (1) és (3) bekezdés] és kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés] – mint többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül 9 év fegyház fokozatban letöltendő szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A bíróság továbbá a […] hrsz. ingatlanra; az ott található 3+2+1 ülőgarnitúrára; 5 db Versace mintázatú függönyre; gépesített

konyhabútorra; 4 db hangfalra erősítőkkel; Versace mintázatú komplett hálószoba bútorra és 1 db filagóriára vagyonelkobzást rendelt el.

[5] 2.2. A Debreceni Ítélőtábla – mint másodfokú bíróság – 2022. március 1-jén kelt, Bf.I.475/2021/100. számú ítélete az indítványozó vonatkozásában az elsőfokú ítéletet annyiban változtatta meg, hogy a 4 rendbeli kerítés bűntettét a Btk. 200. § (1) bekezdése szerint, a 4 rendbeli kitartottság bűntettét 1 rendbeli cselekménynek, a bűnsegédként elkövetett kerítés bűntettét pedig a Btk. 200. § (1) bekezdése szerint minősítette; továbbá a szabadságvesztés büntetést 5 évre, a közügyektől eltiltást 6 évre enyhítette. Az ítélőtábla emellett az indítványozót érintően a Nyíregyházi Járásbíróság 4.Bny.58/2018/2. számú, a Nyíregyházi Törvényszék 2018. április 5. napján jogerőre emelkedett 3.Bnyf.48/2018/5. számú végzésével zár alá vett ingatlanra és a benne lefoglalt ingóságokra tekintettel elrendeltnek a vagyonelkobzást.

[6] 2.3. A Debreceni Ítélőtábla a 2023. április 5-én kelt, Bpi.II.83/2023/8. számú végzésével az indítványozó vonatkozásában perújítást rendelt el, és az ügyet a megismételt eljárás lefolytatására a Nyíregyházi Törvényszéknek megküldte.

[7] A végzés indokolása szerint egy brüsszeli bíróság 2022. február 17-én jogerőre emelkedett ítélete (21N002109) az indítványozót a 2016. szeptember 1. és 2017. március 3. között elkövetett „prostitúció révén történő kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem, illetve szexuális célú kizsákmányolás más formái súlyosító körülményekkel” és „más személy üzletszerű kéjelgése vagy prostitúciójának kihasználása súlyosító körülményekkel” elnevezésű bűncselekmények miatt 4 év börtönbüntetésre és 8 000 € pénzbüntetésre, egy helyettesíthető 3 hónapos börtönbüntetésre és a felsorolt polgári jogai gyakorlásától való 5 éves eltiltásra ítélte. Ez az ítélet (részben) olyan elkövetési időszakot, illetve olyan személyek prostitúcióját érintően történt elkövetésre mondta ki az indítványozó bűnösségét, amely cselekmények miatt a hazai bíróság is megállapította a büntetőjogi felelősséget. Figyelemmel a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 4. § (7) és (7a) bekezdésére, 637. § (1) bekezdés *b)* pontjára, és arra, hogy az indítványozóval szemben részben ugyanazon cselekmény miatt több jogerős ügydöntő határozatot hoztak, az ítélőtábla perújítást rendelt el a fennmaradó részcselekmények megismételt eljárásban történő értékelésére.

[8] 2.4. A Nyíregyházi Törvényszék 2025. május 30-án kelt, 6.B.174/2025/6. számú ítélete az előterjesztett perújítást alaposnak találta, ezért az indítványozó vonatkozásában a Nyíregyházi Törvényszék 8.B.728/2018/430. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az indítványozót bűnösnek mondta ki 4 rendbeli kerítés bűntettében [Btk. 200. § (1) bekezdés], 1 rendbeli kitartottság bűntettében (Btk. 202. §), 2 rendbeli vesztegetés bűntettében [Btk. 290. § (1) bekezdés], bűnsegédként elkövetett kerítés bűntettében [Btk. 200. § (1) bekezdés] és kábítószer birtoklása vétségében [Btk. 178. § (6)

bekezdés]; ezért őt – mint többszörös visszaesőt – 5 év fegyház fokozatban letöltendő szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Emellett a bíróság az indítványozót érintően a Nyíregyházi Járásbíróság 4.Bny.58/2018/2. számú és a Nyíregyházi Törvényszék 2018. április 5. napján jogerőre emelkedett 3.Bnyf.48/2018/5. számú végzésével zár alá vett ingatlanra és a benne lefoglalt ingóságokra tekintettel vagyonelkobzást rendelt el.

[9] Az ítélet indokolásának a vagyonelkobzást érintő része – [94]–[95] pontok – szerint: „A Btk. 74/A. § (2) bekezdés *d)* pontja kimondja, hogy az ellenkező bizonyításáig vagyonelkobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a kerítés (200. §), a kitartottság (202. §) elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan. (3) Nem rendelhető el vagyonelkobzás a (2) bekezdés esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik. A Btk. 74. § (2) bekezdése alapján a vagyonelkobzást el kell rendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyonra is, amellyel más gazdagodott.”

[10] 2.5. A Debreceni Ítélőtábla a 2026. január 15-én kelt, Bf.III.437/2025/22. számú végzésével – az indítványozó és védője fellebbezése alapján eljárva – az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[11] A végzés indokolása szerint az indítványozó és védője a vagyonelkobzás mellőzése érdekében jelentettek be fellebbezést. Álláspontjuk szerint a vagyonelkobzás jogalapjaként a törvényszék tévesen hivatkozott a Btk. 74/A. §-ára, mert ez a rendelkezés 2016. október 28-án lépett hatályba, az érintett ingatlant azonban korábban, 2015. március 3-án vásárolták meg. Ekkor még csak a Btk. 74. § (1)–(5) bekezdéseire alapítva lehetett volna a vagyonelkobzást elrendelni, ezek alapján pedig a bizonyítás terhe a vádlót terhelte (nem a vádlottat); a fellebbezők szerint azonban semmilyen bizonyíték nem támasztja alá azt, hogy az indítványozó az érintett ingatlant – gyermeke nevére – a prostitúciós tevékenységből származó bevételből vásárolta volna meg.

[12] Az ítélőtábla az ítéletet korlátozott körben bírálta felül, mivel a fellebbezés tárgya egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezés (az ingatlan és berendezési tárgyai vonatkozásában elrendelt vagyonelkobzás) volt. Ilyen esetben az első fokon megállapított tényállás rögzül, a tényálláshoz kötöttség teljes. A kifogásolt vagyonelkobzással kapcsolatban az ítélőtábla hivatkozott a Btk. – elkövetéskor és elbíráláskor is hatályos – 74. § (1) bekezdés *d)* pontjára, (2) és (5) bekezdéseire; valamint utalt rá, hogy a Btk. 74/A. § (1)–(2) bekezdése alapján a vagyonelkobzás irányulhat olyan vagyon elvonására is, amelyről a bíróság (konkrét bűncselekmény megállapítása nélkül) észszerűen feltételezi, hogy az valamilyen egyéb bűncselekményből származik (ún. kiterjesztett hatályú vagyonelkobzás). Ez a

szabályozás a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve (2014. április 3.) alapján került a Btk.-ba 2016. október 28. napi hatállyal.

[13] Az elsőfokú bíróság azonban a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdése értelmében az elkövetés idején hatályos jogszabályokat alkalmazta. A huzamosabb ideig tartó bűncselekmény az elkövetési magatartás befejezésével válik befejezetté, ami a jelen ügyben 2017. augusztus 31. napja volt. Tartós vagy állapot-bűncselekmények esetén a bűncselekmény befejezetté válásának időpontja az irányadó az elkövetéskori jog megállapításához. Ez alapján a fellebbezők azon érvelése, hogy a Btk. 74/A. § a vagyonelkobzásra ne lett volna alkalmazható, téves. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának vonatkozó része azonban nem egyértelmű és közérthető, mert abból nem derül ki, mely esetben alkalmazta a Btk. 74. §-át, és mely esetben a 74/A. §-t. A rögzült tényállás szerint azonban tény, hogy az indítványozó prostitúciós tevékenységből származó bevételből vásárolta meg gyermeke nevére az ingatlant, és ugyanebből a forrásból újította fel és rendezte be {perújítási eljárásban hozott elsőfokú ítélet, indokolás [40] pont}. A bíróság ezért megállapította, hogy az indítványozó az érintett ingatlant bűncselekményből származó pénzből vásárolta meg, így a vagyonelkobzás jogalapja a Btk. 74. § (1) bekezdés *d)* pontja és (2) bekezdése. [A fellebbezők által nem támadott, pénzösszegre vonatkozó intézkedés jogalapja volt a Btk. 74/A. § (2) bekezdés *d)* pontja.] Ebből adódóan az ingatlan megvásárlása, származásának igazolása tekintetében a bizonyítási teher nem fordult meg, e körben a vádlót terhelte a bizonyítás. Az eljárt bíróság vizsgálta a vagyonelkobzás feltételeit, és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vagyonelkobzás Btk. 74. § (1) bekezdés *d)* pontja szerinti feltételei fennálltak, ezért az intézkedés törvényes volt.

[14] 3. Az indítványozó a Debreceni Ítélőtábla Bf.III.437/2025/22. számú végzése ellen – a Nyíregyházi Törvényszék 6.B.174/2025/6. számú ítéletére kiterjedően – az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2026. február 12-én, a Nyíregyházi Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott és bírói döntést az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.

[15] Az alkotmányjogi panasz részletesen ismerteti a pertörténetet, külön kitérve az elsőfokú ítélet vagyonelkobzással kapcsolatos rendelkezésének kritikájára, és a másodfokú végzés indokolásának e témakört érintő részeire. Utalt a jogorvoslati lehetőségek kimerítésére és a benyújtási határidő megtartására.

[16] 3.1. Az indítványozó szerint azért sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó indokolt bírói döntéshez való részjogosítvány, mert a perújítási eljárásban hozott elsőfokú ítélet indokolása

csak deklaratívan rögzíti, hogy az indítványozó „a prostitúciós tevékenységből származó bevételekből" vásárolta meg, újította fel és rendezte be az elkobzással érintett ingatlant, de ezt nem indokolja meg a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény és a Be. szabályainak megfelelően. Az indítványozó nem azt kéri, hogy az Alkotmánybíróság mérlegelje felül az ingatlant érintő vagyonelkobzás törvényességét és indokoltságát, hanem arra kíván rámutatni, hogy a perújítási eljárásban hozott első- és másodfokú határozatok összevetéséből sem derül ki, milyen bizonyítékokon alapul az a megállapítás, hogy a vagyonelkobzás törvényes volt.

[17] Kitér az alkotmányjogi panasz arra is, hogy ugyanezen érintett ingatlan vonatkozásában polgári per is lezajlott a Debreceni Törvényszéken és a Debreceni Ítélőtáblán. Ez a per a Nyíregyházi Törvényszék, mint alperes ellen indult, amely törvényszék a jelen ügyben első fokon lefolytatta a perújítási eljárást. Ennek ellenére az indítványozó és védője nem jelentett be kizárási okot az eljáró bíróval szemben, és az első fokon eljárt bíró maga sem kérte az ügy elbírálásából való kizárását. Azonban – fogalmaz az alkotmányjogi panasz – az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJEE) 6. Cikk 1. pontjában foglalt pártatlan bírósági eljáráshoz való jogot sértheti, ha egy büntetőügyben az a bíróság jár el, amely ellen a büntetőeljárás tárgyát is képező kérdés eldöntése érdekében korábban polgári per volt folyamatban, amelynek eredményeként a polgári bíróság jogerős ítéletében a büntetőbíróságétól eltérő jogi álláspontot foglalt el.

[18] 3.2. Mivel a vagyonelkobzás alkalmazásának törvényességét az indítványozó nem látta megfelelően alátámasztottnak, ezért álláspontja szerint a (nagykorú) gyermeke vonatkozásában az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog sérelme is megállapítható.

[19] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.

[20] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.

[21] 5. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapeljárásban I. rendű vádlott volt – fennáll.

[22] 5.1. Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése sérelme körében azt adta elő, hogy a – véleménye szerint – nem megfelelően megindokolt vagyonelkobzás alkalmazása a nagykorú gyermeke tulajdonhoz való jogát sérti. Az Alkotmánybíróság ennek kapcsán emlékeztet állandó gyakorlatára, amely szerint: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c)* és *d)* pontja szerinti alkotmányjogi panasz jogintézményének egyaránt elsődleges célja […] az egyéni, szubjektív jogvédelem: a ténylegesen jogsérelmet okozó alaptörvény-ellenes jogszabály, illetve alaptörvény-ellenes bírói döntés által okozott jogsérelem orvosolása. […] [a] panasz befogadhatóságának feltétele az érintettség, nevezetesen az, hogy a panaszos által alaptörvény-ellenesnek ítélt jogszabály a panaszos személyét, konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapít meg, s ennek következtében a panaszos alapjogai sérülnek" {3088/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [20]; 3513/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [18]}. Az alkotmányjogi panasznak e más nevében előterjesztett eleme nem tesz eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti érintettség kritériumának, ezért érdemben nem vizsgálható.

[23] 5.2. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, megjelölve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtotta be.

[24] Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy az indítványnak az EJEE 6. Cikk 1. pontjának megsértését állító része nem tekinthető önálló, érdemi elbírálásra alkalmas indítványi elemnek; valamint figyelemmel arra, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f)* pontja alapján kizárólag jogszabály (és nem bírói ítélet) nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálata kérhető, nincs hatásköre az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásban a bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára {3235/2020. (VII. 1.) AB határozat, Indokolás [19]; 3122/2021. (IV. 14.) AB végzés, Indokolás [12]}.

[25] 5.3. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjoga állított sérelme kapcsán (egyebek mellett) hivatkozott arra, hogy a vagyonelkobzással érintett ingatlan vonatkozásában polgári per zajlott le – ajándék visszakövetelése tárgyában – az indítványozó élettársa (mint felperes) és az indítványozó gyermeke, valamint a Nyíregyházi Törvényszék (mint I. és II. rendű alperesek) között. A perben első fokon a Debreceni Törvényszék a 7.P.21.130/2019/51. számú ítélettel, másodfokon a Debreceni Ítélőtábla a Pf.II.20.329/2021/5. számú ítéletével döntött. Az indítványozó ezért felvetette, hogy sértheti a pártatlan bírósági eljáráshoz való részjogosultságot az, ha egy büntetőügyben az az ítélőtábla jár el, „amely ellen a büntetőeljárás tárgyát is képező kérdés eldöntése érdekében korábban polgári per volt folyamatban, amelynek eredményeként a polgári bíróság jogerős ítéletében a büntetőbíróságétól eltérő jogi

álláspontot foglalt el" (alkotmányjogi panasz 12. oldal). Azonban ugyanitt maga az indítványozó nyilatkozott úgy, hogy: „Ennek ellenére a Be. 14. §-ának (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel nem jelentettem be kizárási okot az eljáró bíróval szemben és az első fokon eljáró bíró sem kérte az ügy elbírálásából való kizárását." E vonatkozásban tehát az indítványozó nem merítette ki a jogorvoslati lehetőségeit, az alapeljárásban nem vetette fel a kizárás kérdését, ezért ez a panasz-elem nem tesz eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pontjában foglaltaknak, és így érdemi vizsgálatra nem alkalmas.

[26] Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a hivatkozott polgári peres eljárás relevanciája kapcsán a Debreceni Ítélőtábla Bf.III.437/2025/22. számú végzése indokolásának [52] pontja kifejezetten úgy fogalmaz, hogy az az intézkedés alkalmazásának törvényességén nem változtat, „[…] figyelemmel egyrészről a polgári peres eljárás jelen ügyben irreleváns tárgyára (ajándék visszakövetelése), másrészről a Be. 7. § (5) bekezdésére, miszerint abban a kérdésben, hogy a terhelt követett-e el bűncselekményt, a bíróságot nem köti a polgári eljárásban hozott határozat, illetve az abban megállapított tényállás […]. A Be. 7. § (5) bekezdése kifejezésre juttatja, hogy a hatóságok döntési jogköreit tekintve, a büntető ügyekben eljáró hatóságok döntési jogköre a legerősebb. Legfőképpen azonban azért, mert a Be. 646. § (6) bekezdésének *a)* pontja alapján jelen perújításban az erre vonatkozóítéleti tényállás nem volt változtatható."

[27] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben tesz eleget. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy az elsőfokú ítélet indokolása csak deklaratívan rögzíti, hogy milyen forrásból vásárolta meg az indítványozó a vagyonelkobzással érintett ingatlant, de ennek részletes indoklását nem adja]; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Debreceni Ítélőtábla Bf.III.437/2025/22. számú végzése); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a támadott bírói döntést.

[28] 7. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A

feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

[29] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az alkotmányjogi panasz amiatt állította, mert – az indítványozó álláspontja szerint – az ügyben eljárt bíróságok nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek, nem támasztották alá megfelelően, hogy milyen bizonyítékok mérlegelésének eredményeként ítélték a kifogásolt vagyonelkobzást törvényesnek. E felvetés kapcsán az Alkotmánybíróság rámutat az alábbiakra.

[30] 7.1. A Nyíregyházi Törvényszék a 6.B.174/2025/6. számú ítélete indokolásában egyrészt vizsgálta az indítványozó személyi és vagyoni körülményeit {a [30] pontban, ahol megállapította, hogy az indítványozó iskolai végzettsége az általános iskola 8 osztálya, szakképzettsége nincs, konyhai kisegítőként dolgozik, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, vagyontalan, tartozása nincs}. Az indokolás [35] pontja azt is rögzíti, hogy az indítványozó 2013. június 8-ától 2017. augusztus 31-ig rendszeresen szervezte nyugat-európai országokba, elsősorban Svájcba olyan magyar nők utazásait és elszállásolását, akik a külföldi országokban idegen férfiaknak anyagi ellenszolgáltatásért szexuális szolgáltatást nyújtottak; az e tevékenységükből származó bevételük nagy részét pedig átadták az indítványozónak vagy az általa megbízott személynek, az indítványozó pedig az átvett összegeket „saját luxuséletkörülményeinek megteremtésére és fenntartására fordította." Az indokolás [40] pontja szerint az indítványozó a prostitúciós tevékenységből származó bevételekből 2015. március 3-án az érintett ingatlant megvásárolta az akkor 15 éves – a III. rendű elítélttel, az indítványozó korábbi élettársával közös – gyermeke nevére, majd az ingatlant több millió Ft értékben felújította, berendezte.

[31] A törvényszék azt is rögzítette az indokolás III. részében, hogy a Be. 646. § (6) bekezdés *a)* pontja szerint a perújítás lefolytatása során a bizonyítás terjedelmét kizárólag az a perújítási ok határozza meg, amely miatt a perújítás elrendelték. Jelen esetben ez a perújítási ok a Be. 637. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott ok, vagyis az, hogy a terhelttel szemben ugyanazon cselekmény miatt több jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatot hoztak. Ennek alaposságáról a kérdéses határozatok egybevetésével állást lehet foglalni, és egyéb bizonyítás felvétele többnyire nem indokolt. A törvényszék ezért a büntetőjogi felelősség kétszeres megállapítására tekintettel korrigálta a tényállást a *res iudicatanak* minősülő időszak elhagyásával. Hangsúlyozta azonban azt is, hogy „a perújítás alapját képező brüsszeli ítélet tényállása nem érinti a Nyíregyházi Törvényszék 8.B.728/2018/430. számú ítélet történeti tényállásának a (26) pontjában megállapított tényállási részt, mely szerint [az indítványozó] a prostitúciós tevékenységből származó bevételekből 2015. március 03. napján [az érintett ingatlant] megvásárolta az akkor 15 éves […] gyermeke […] nevére, majd az ingatlant több millió forint értékben felújította, berendezte. […] A fentebb kifejtettekre figyelemmel a törvényszék álláspontja szerint a jelen eljárás alapját

képező perújítási ok alapján a törvényszéknek nincs törvényes lehetősége a hazai elsőfokú ítélet tényállásának (26) pontjában írtakat felülvizsgálni, mivel a brüsszeli ítélet tényállása nem érinti a hazai ítélet tényállásának (26) pontjában megállapított tényállást."

[32] A Debreceni Ítélőtábla támadott végzésének indokolása ugyancsak több helyen {pl. a [7] pontban} hangsúlyozza, hogy a tényállás már korábban rögzült. Továbbá az indítványozó és védője fellebbezése csak az elsőfokú bíróság által az érintett ingatlanra alkalmazott vagyonelkobzást sérelmezte (mint egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezést), ezért a Be. 583. § (3) bekezdés *b)* pontja és az 591. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján a felülbírálat is korlátozott volt, az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottsága és a megállapított tényállás már nem volt vizsgálható {perújítási eljárásban hozott másodfokú végzés, indokolás [18], [28]–[29]}.

[33] 7.2. Mindezek alapján – figyelemmel a támadott bírói döntések indokolásának fent idézett részeire, valamint a Be. 646. § (6) bekezdés *a)* pontjára, 583. § (3) bekezdés *b)* pontjára és 591. § (2) bekezdés *a)* pontjára – megállapítható, hogy az ítéleti tényállás és az annak alátámasztására a bíróság által figyelembe vett bizonyítékok köre már a perújítást megelőző eljárásban rögzült. A kétszeres eljárás és elítélés tilalmának megsértésére alapított perújítás nem tette lehetővé a Nyíregyházi Törvényszéknek, sem a Debreceni Ítélőtáblának, hogy az érintett ingatlan megvásárlásának (felújításának, berendezésének) körülményeiről, az erre felhasznált pénzeszközök eredetéről a perújítási eljárásban újabb bizonyítást folytasson le. Ezért a perújítási eljárást lefolytató bíróság, valamint a fellebbezést elbíráló másodfokú bíróság jelen alkotmányjogi panaszban támadott döntései az indítványozó által hivatkozott – a bizonyítékok mérlegeléséről részletesen számot adó indokolás hiányosságával kapcsolatos – alkotmányossági aggályokat nem is vetik fel.

[34] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is utal következetes gyakorlatára, amely szerint a tényállás feltárása, a bizonyítékok mérlegelése, az alkalmazandó jog meghatározása és ezek alapján következtetések levonása a rendes bíróságok feladata, amely önmagában alkotmányossági kérdést nem vet fel {például: 3104/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság „nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz" {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3125/2019. (V. 29.) AB végzés, Indokolás [11]}.

[35] Alkotmányossági szempontból a támadott bírói döntések indokolásában – figyelemmel a perújítás Be. szerinti szabályaira is – nem tárható fel olyan hiányosság,

amely az indokolt bírói döntéshez való jog alkotmányos tartalmára tekintettel alapjogi relevanciával bírna.

[36] 7.3. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ekként nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[37] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)-(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjaiban, valamint 29. §-ában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján.

Budapest, 2026. november 2.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró